

Fejet hajtottak gróf Rhédey Lajos, Nagyvárad mecénása előtt

2019. 5. 23.

Hagyományteremtő szándékkal, megemlékezni gyűltek össze nagyvárad polgárok gróf Rhédey Lajos köztéri szobra előtt, az egykor szintén az ő nevét viselő parkban, az Erdélyi Magyar Néppárt, a Magyar Polgári Egyesület és a Szent László egyesület kezdeményezésére. Nagyvárad bőkezű mecénásának pontos születési dátuma nem ismert, ezért a megemlékezést a gróf halála napjának évfordulójára időzítették a szervezők.

Mint ismert, a szobor felállítását az első Szent László Napok alatt kezdeményezte Zatykó Gyula, a Szent László Napok főszervezője, majd több civil szervezet is csatlakozott a kezdeményezéshez. A Szent László Egyesület a szükséges hivatalos engedélyeket szerezte be, míg a szobor kiöntését a Magyar Polgári Egyesület pályázata nyomán a Nemzeti Kulturális Alap finanszírozta. A nagyváradiai régi vágya, hogy a bőkezű mecénás gróf köztéri szobrot kapjon, 2018-ban valósult meg, amikor a Szent László Napok alatt avatták fel a Rhédey-kertben a névadó büsztjét.

A megemlékezésre összegyűlteket Nagy József Barna, a Magyar Polgári Egyesület elnöke köszöntötte, az esemény moderátorának szerepét is felvállalva. A rövid felszólalások rendjét Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt országos alelnöke nyitotta meg, aki beszédében gróf Rhédey Lajos életéből ismertetett érdekes információkat, különös tekintettel Nagyváradot érintő mecénási tevékenységére. Zatykó Gyula felidézte a szobor megvalósulásának körülményeit is, és elmondta azt is, hogy a tervek szerint az idei Szent László napokon kikerül majd a szobor mellé egy négynyelvű (magyar, román, angol, német) tájékoztató tábla is, ami röviden összefoglalja a gróf személyére vonatkozó fontos tudnivalókat.

Csomortányi István, a Néppárt elnöke felszólalásában kiemelte azt, mennyire fontos a mai, kifordult világban egy olyan ember szobra előtt emlékezni, aki nem a közösségből akart meggazdagodni, hanem vagyonát a közösség oltárán áldozta fel. Sokat mondó az a tény, hogy a szobrot nem az önmagát érdekvédelminek definiáló magyar szervezet, nem is a város önkormányzata állíttatta, hanem az a politikai-civil közösség, amelynek lehetőségei meglehetősen szűkre szabottak. A gróf Rhédey Lajoshoz hasonló nagy mecénások, akik mind saját vagyonukból gyarapították a várost, a magyar közösség javait, azért tettek így, mert magukénak érezték a várost, és jövőt terveztek benne saját magyar népüknek. Ma viszont egy olyan világban élünk, ahol sokan azt szeretnék, ha a magyarok nem éreznék otthon magukat saját városukban. Sajnálatos, hogy nem csak a román politikai szereplők között vannak olyanok, akik ezt szeretnék, hanem a magyar közösségen belül is megvannak azok az erők, akiknek az az érdekük, hogy folyamatos fenyegetettség érzése járja át a közösséget. Teszik ezt azért, mert eredményeik nem elegendőek ahhoz, hogy szavazásra mozgósítsák a magyar embereket. A mai nagyváradiaiak viszont itthon, szülővárosukban szeretnék biztonságban érezni magukat, ennek jele a Rhédey szobor állítása, vagy éppen a Szent László napok megszervezése is. A Néppárt elnöke kijelentette: eljött az ideje, hogy az ellenünk dolgozóknak a tömeg erejével üzenjünk. Felkérte a jelenlevőket, hogy május 28-án, délután 17 órakor együtt alkossanak élő láncot a nagyváradiai polgármesteri hivatal épülete körül, figyelemfelkeltő megmozdulással megüzenve az illetékeseknek, és a magukat a magyar közösség képviselőinek nevezőknek, hogy a város magyarsága nem hajlandó lemondani Szent László főtéren lovasszobráról, jelképei ügyében nem hajlandó engedni.

A beszédek követően a jelenlevők megkoszorúzták gróf Rhédey Lajos szobrát. Koszorúzott az eseményt jelenlétével megtisztelő Tőkés László, az EMNT elnöke, európai parlamenti képviselő, Csomortányi István, a Néppárt elnöke, Szilágyi Zsolt a párt kül- és nemzetpolitikai kabinetjének vezetője, a Magyar Polgári Egyesület részéről annak elnöke, Nagy József Barna, a Szent László Egyesület nevében pedig Vasadi Jutka és Asztalos Attila helyezték el az emlékezés virágait. Ezek után a megemlékezés résztvevői is elhelyezték a magukkal hozott koszorúkat és virágokat, majd a rendezvény nemzeti imádságunk közös eléneklésével ért véget.